

jkklassisk

John Christiansens blog om klassisk musik og teater. Anmeldelser, kommentarer og internationale nyheder.

Forfriskende ung tonekunst

af John Christiansen - d. 8. oktober 2016

Aarhus Unge Tonekunstnere fejrede sine 50 år sammen med Aarhus Symfoniorkester med en koncert, som sprængte rammer, og som var forfriskende overraskende. Selv det mest traditionelt indstillede koncertpublikum ville have fundet noget at glæde sig over og endda mere sig over.

Aarhus Unge Tonekunstnere fejrede 50 års jubilæum. AUT startede på et tidspunkt, da Aarhus var det rette sted at skabe nyt. Kræftfulde år fulgte. Musiklivet skiftede ansigt eller endda ansigter. Jubilæumskoncerten bød ikke på musik fra dengang. Det kunne have været en anden festkoncert. Men med to uropførelser og endnu to førsteopførelser herhjemme demonstrerede AUTs jubilæumskoncert, at ny dansk musik er sig selv og har det godt som sådan, overraskende, original og forfriskende nede på jorden. Så kan man altid diskutere enkeltheder, men det skal ikke gøres her. Det var skiftende spændende fra først til sidst. Her var der også plads til fin musikalsk humor. Anledningen var jo også en fest.

Der var pænt fyldt i Symfonisk Sal, men det faste publikum fyldte naturligvis mindst. Jeg kan ikke lade være med at spørge, hvad denne angst for ny musik skal til for? Jo, man kan have fået dårlige erfaringer med ny kompositionsmusik for et symfoniorkester, som har været så forskruet og kedeligt, at det kunne være ren fornuft i at holde sig fra. Men der er jo ingen periode i musikhistorien uden også kedelig musik. Det var her spændende at opdage ny kompositionsmusik, som har en åbenhed, som også et rent klassisk publikum kan gå til. Her på AUTs 50 års koncert var der en samling af musikalske værker for et bredt publikum. Og AUT havde sat programmet sammen, så det kunne overraske og alligevel have en helhed med mening. Det var forfriskende.

De kendte rammer blev sprængt

Der var et fælles præg. De kendte rammer blev sprængt. Formen var ikke dominerende som i en symfoni. Alligevel var der en kærlighedserklæring til symfoniformen med. Denne aften sprudlede musikken derimod ofte i kaskader af lyde med en frodig klangudfoldelse. Der blev skabt billeder, endda ganske konkret for vore øjne. Optakten lod ikke nogen falde hen. Lasse D. Hansen, årgang 1991, kompositionsstuderende på Det jyske Musikonservatorium foldede stemningen ud af orkestermusikernes stemmen deres instrumenter inden koncerten og hvad han kalder "det ukontrollerede, brusende symfoniske hav, som gemmer sig heri". Hans otte minutter korte værk, "Stemning, applaus", sluttede med et ret inciterende bifald, hvor dirigenten, den unge schweizer Baldur Brönnimann dirigerede publikums klappen dynamisk varieret rundt i salen. Gentag blot Lasse D. Hansens koncertoptakt ved andre, også mere traditionelle lejligheder. Publikum bliver aktivt vækket.

Det eneste ikke-danske værk var af den islandske Anna S. Thorvaldsdóttir, årgang 1977, et fascinerede klangstykke. Titlen, "Aeriality", fortæller meget om air/luft og realitet. Et sted mellem lydkunst og klassisk orkestermusik, som skrevet stod i programmet, skrevet i en forunderlig luftig lethed. På denne plads skal det så med begejstring noteres, hvad der gjaldt for hele koncerten, Baldur Brönnimanns og Aarhus Symfoniorkestrets evne til at lade denne nye klangmusik folde sig ud var året både af forståelse og af veloplagthed.

Ordet blev inddraget (desværre på engelsk) i Mathias Monrad Møllers (årgang 1988) "Speech", en tale om også om frihed, og musikerne var frie til at gøre, hvad de ville, mens komponisten holdt sin tale. De kunne vælge mere eller mindre frit, om de ville spille med i en komponeret del eller ej. I stykket vælger flere og flere musikere at spille denne komponerede del, og komponisten gøres overflødig. Man kan opleve musikken som et nuanceret debatindlæg om demokrati – om man vil. Man kan da godt blive klog på andet, når man lytter til musik. Samtidig var totalbilledet af musikernes gøren og laden sjovt og så meningsfuldt, at det virkede præcist styret.

Publikum blev taget med

Koncerten tog både i starten og i afslutningsværket publikum aktivt med ind. Rasmus Zwicky af årgang 1979 har studeret komposition på Det Fynske Musikonservatorium (nu SDMK), og han hentede lidt happening med ind i en slags kærlighedserklæring til den gamle symfoniske form i "Sidste symfoni". Det var helt efter koncertens dramaturgi, at afslutningen var mere end musik. En del af publikum nede på stolerækkerne "spillede publikum" og dansede med, mens "symfonien" i skikkelse af en ung udtryksfuld pige på scenen led døden. Komponisten kom ind i bjørnedragt, og blå balloner som blå toner blev sendt op mod himlen, i hvert fald loftet. Det var næsten syret, men det hele hang sammen. Og som i andet muntert denne koncertaften var der både virkningsfuld musik og alvor bag.

Aftenens længste og mest komplicerede værk var Aarhus-komponisten, nu bosat i Berlin, Simon Steen-Andersens "Piano Concerto" for klaver, sampler (elektronisk optageudstyr), video og orkester. Vi fik imponerende flot og godt virkende præcisionsarbejde både scenisk og musikalsk i en dobbeltkoncert for et moderne flygel og et nærmest ødelagt instrument med spændende musikalsk bearbejdelse af det givne materiale. Nicolas Hodges beherskede begge instrumenter samtidigt, det raske flygel live og det ødelagte flygel set og hørt på sampler-videoen. Den indledende orkestersekvens, hvor vi på den store video fulgte flyglets vej mod dets smadren mod jorden virkede som et billede på selve jordens undergang. Men der var altså også megen regulær musik også med skønhed.

Aarhus Unge Tonekunstnere, ja, jeg overværede alle koncerterne de første mange år i Aarhus og anmeldte dem i Jyllands-Posten. Det var en herlig tid, afvekslende op og ned, altid spændende, et herligt miljø. Så var det pragtfuldt, at AUT nu havde sammensat en så helt igennem nutidig levende koncert. AUT-ånden levede atter.

Billede: Simon Steen-Andersen.

Læs også artiklen Aarhus vil sælge kulturen - om et stillingsopslag

Tweet

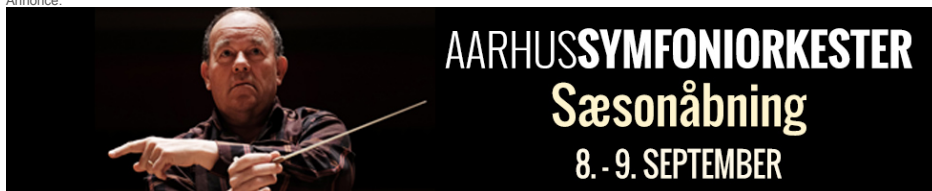

Anbefal

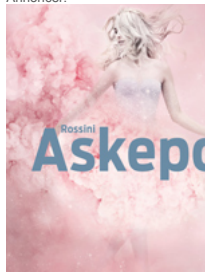
Del

37

Annonce:

Annoncer:

Søg

Støt jkKlassisk

Nyhedsbrev

Modtag gratis email når der publiceres nye artikler

Tilmeld

Artikler

Anmeldelser og kommentarer:

- 09/10 [Aarhus vil sælge musikken](#)
- 08/10 [Forfriskende ung tonekunst](#)
- 22/09 [Mozart-Mendelssohn-mageløs](#)
- 13/09 [En lysende dansk festival](#)
- 09/09 [Koncert blev stor på trods](#)

Pladeanmeldelser:

- 12/09 [Den sidste levende cd?](#)
- 30/08 [Overraskende dansk musik](#)
- 19/07 [Ferie tid er også pladetid](#)
- 31/05 [Dansk musik på en tallerken](#)
- 17/05 [Nettebko, Verdi, Operadrama](#)

Nyheder og foremtaler:

- 02/10 [Tre forbøffende historier](#)
- 28/09 [Askepot mest for de voksne](#)
- 05/09 [Provincsmusik er noget stort](#)
- 20/08 [Ministeren og symfonierne](#)
- 11/08 [I puritani og katolikkerne](#)

Erindringer:

- 07/01 [Om Boulez og Gheorghiu](#)
- 21/04 [Erindringer om triumfmarchen](#)
- 09/10 [Puccini virkelige personer](#)
- 19/08 [Den mærkelige dansker](#)
- 14/08 [Erindringer om to ildsjæle](#)

Søg i 455 artikler

Kalenderen

Se 53 arrangementer

Følg jkKlassisk

